

Salix sp.

Είδος Ιτιάς

«ιτέα» κατά τον Ιπποκράτη

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Φυλλοβόλο παρόχθιο δένδρο.

Τα είδη της ιτιάς ήταν γνωστά στην αρχαιότητα (και στη Ελλάδα και στην αρχαία Κίνα) για την αντιπυρετική, αναλγητική, αντιφλεγμονώδη δράση του φλοιού τους, που περιέχει την γλυκοσίδα σαλικίνη. Επιπλέον από ξύλο ιτιάς έφτιαχναν οι αρχαίοι Έλληνες ασπίδες. Η σημερινή ασπιρίνη, που προσφέρει επίσης άμυνα στον οργανισμό μας, περιέχει ακετυλοσαλικυλικό οξύ, και οφείλει την ύπαρξή της στη απομόνωση και στη σύνθεση στην συνέχεια στο εργαστήριο της δραστικής ουσίας που υπάρχει στον φλοιό της ιτιάς.

ΧΡΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ

Ο Ιπποκράτης χρησιμοποίησε:

- τα φύλλα της για γυναικείες ασθένειες (*Περί Γυναικείων* I 78).

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

- η αρχική πηγή του σαλικυλικού οξέος (προπομπός της ασπιρίνης)
- αντιφλεγμονώδες αρθρώσεων και μεμβρανών
- αντιπυρετικό, αναλγητικό, διουρητικό, αντισηπτικό και αιμοστατικό
- χρησιμοποιείται εσωτερικά για ίαση αρθρίτιδας, ποδάγρας, νευραλγίας
- σε μπάνιο κατά των ρευματισμών
- τονωτικό των εντέρων και του στομάχου, παρασιτοκτόνο και ανθελμινθικό, αντισπασμωδικό, δροσιστικό, κατά των ελωδών πυρετών, κατά της αιμόπτυσης και της δυσεντερίας, κατά των άτονων ελκώσεων, κατά της γάγγραινας, κατά των πληγών και των εξανθημάτων.

Κοσμητολογία

- μαλακτικό, τονωτικό δέρματος και μαλλιών
- αντιπιτυριδικό

